

بررسی میزان کاربرد پیشینه‌های کتاب‌سناختی کتاب‌های لاتین کتاب‌سناستی ملی ایران در کتابخانه‌های مرکزی دانشگاه‌های دولتی شهر تهران

ابوالفضل گردشی^۱

حمید کشاورز^۲

چکیده

هدف پژوهش حاضر بررسی میزان کاربرد پیشینه‌های کتاب‌سناختی کتاب‌های لاتین کتاب‌سناستی ملی ایران در کتابخانه‌های مرکزی دانشگاه‌های دولتی شهر تهران است. پژوهش از نوع پیمایشی و ابزار گردآوری اطلاعات در این پژوهش پرسشنامه است که بین فهرستنويسان جامعه مورد مطالعه (متشكل از ۱۳ کتابخانه مرکزی) توزيع گردید. یافته‌های پژوهش نشان می‌دهد که هیچ کدام از کتابخانه‌ها از سیاست جدید فهرستنويسان کتاب‌های لاتین کتابخانه ملی برای فهرستنويسان کتاب‌های خود استفاده نمی‌کنند (در کتابخانه ملی ایران تنها قسمت توصیفی پیشینه کتاب‌سناختی به زبان کتاب و سایر قسمت‌ها به زبان فارسی فهرستنويسان می‌شود). ۱۳/۲ درصد از فهرستنويسان کتاب‌های لاتین مجموعه خود را به زبان خود کتاب و ۷۶/۳ درصد به زبان انگلیسی فهرستنويسان می‌کنند. با توجه با آمار به دست آمده در شیوه فهرستنويسانی دو بخش یادداشت و موضوع باید تغیراتی صورت گیرد. بدین صورت که ۵۵/۳ درصد زبان انگلیسی را برای بخش یادداشت‌ها به کار برده‌اند. همچنین برای بخش موضوع کتاب، هیچ یک زبان فارسی یعنی روش جاری کتابخانه ملی را پیشنهاد نکرده و در عوض ۵۷/۹ درصد زبان انگلیسی را برای درج موضوع‌ها برگزیدند.

کلیدواژه‌ها

فهرستنويسانی، فهرستنويسانی کتاب‌های لاتین، فهرستنويسانی فارسی کتاب‌های لاتین، کتاب‌سناستی ملی ایران، کتابخانه ملی ایران، پیشینه‌های کتاب‌سناختی.

مقدمه

کتاب‌سناستی ملی به عنوان یکی از ابزارهای مهم کنترل کتاب‌سناختی (۱۲: ۱۳۱) و نمودار میزان دگرگونی و پویایی علمی و فرهنگی در میان کشورهاست (۳: ۱۵۶۳). صرف‌نظر از این نقش مهم، تدوین کتاب‌سناستی ملی موجب تسهیل فرایند فهرستنويسانی و بهینه‌سازی فرایند جست‌وجو و بازیابی اطلاعات

۱. کارشناس ارشد کتابخانه مرکزی و مرکز اسناد دانشگاه تهران gardeshi@gmail.com

۲. کارشناس ارشد کتابداری و اطلاع‌رسانی سازمان اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران keshavarzsina@gmail.com

نوین فهرستنويسي، که منبعث از مطالعات تطبيقي و با عنایت به نيازمندي‌هاي خاص کتابخانه ملی است داراي نقاط قوت فراوانی از ديدگاه کارشناسان است، اما آنگونه که شايسته است مورد استقبال قرار نگرفته است. آنچه در پی می‌آيد نگاهي گذرا بر اين فرایند است.

فهرستنويسي کتاب‌هاي لاتين در کتابخانه ملی ايران: مروری بر تاريخچه و مبانی جداسازی کتاب‌هاي عربی و فارسي از کتاب‌هاي لاتين به دليل تفاوت‌هاي بنيادين خط فارسي و لاتين از ديرباز معمول بوده است و به تبع آن نوع فهرستنويسي اين دو نوع کتاب‌ها نيز با هم متفاوت بوده است. پوري سلطاني در نشستي با عنوان «کتابشناسي ايران‌شناسي و اسلام‌شناسي در بوته نقد» اظهار داشته است که: «در آن زمان [سال‌هاي ۱۳۴۹ و ۱۳۵۰] ... کتاب‌هاي فارسي و عربی موجود را به زبان فارسي فهرست می‌کردن، ولی وقتی شماره بازيابي را نگاه می‌کردید، آن شماره با حروف لاتين بود. مثلاً برای کتابی که سعدی نوشته به جای اينکه س ۷ درج شود، S ۲ گذاشته بودند. در نتيجه، بازيابي‌ها از نظر الفبای فارسي مخدوش و براساس الفبای لاتين بود. البته آنها هم تقصيري نداشتند، به اين دليل که در آن زمان جدول‌هاي نشانه مؤلف به وجود نيامده بود. بنابراین، کارهای بسياري باید صورت می‌گرفت تا برای فهرستنويسي کتاب‌هاي لاتين به فارسي به درجه بلوغ برسيم. در سال ۱۳۵۶ وقتی قرار شد سياست فهرستنويسي کتابخانه ملی پهلوی را بنويسن،

مي‌شود. از اين‌رو، توجه به چگونگي تدوين کتابشناسي ملی از اهميت فوق العاده‌اي برخوردار است.

تدوين کتابشناسي ملی از جمله وظایيف اصلی کتابخانه‌هاي ملی است (۸: ۱۳، ۹: ۹۴؛ ۱۴: ۹۸؛ ۱۰: ۱۵۲۷، ۱۱: ۲۱)، اما باید به گونه‌اي صورت پذيرid که بيشتر کتابخانه‌ها و در حالت آرماني همه کتابخانه‌هاي يك کشور از ضوابط و قوانين آن در فهرستنويسي منابع خود پيروي کنند تا اين رهگذر شبکه کتابشناسختي منسجمی پديدار گردد. پيامد چنين رو يکردي، صرفه‌جوبي فراوان در وقت و هزينة کتابخانه‌ها خواهد بود. کتابشناسي ملی ايران نيز با توجه به چنين دورنمایي برای سالیانی چند توسيط کتابخانه ملی ايران انتشار یافته است. اين کتابشناسي طی اين سال‌ها مورد بهره‌برداری فراوان قرار گرفته است (۳: ۱۵۶۴)، اما درباره کاربرد گسترده آن نکات مهمی وجود دارد که نيازمند دقت و توجه است. از جمله اين نکات، فرایند فهرستنويسي کتاب‌هاي لاتين موجود در کتابخانه ملی شامل تمام کتاب‌هاي نگارش شده با حروف لاتين مانند کتاب‌هاي به زبان‌هاي انگليسى، فرانسه، ايتاليانى، و اسپانيولى مطابق با ويزگي‌هاي خاص کاربران بومي (۲: ۷؛ ۶: ۲۶؛ ۶: شش) است، به شيوه‌اي که هنوز از مقبوليت آن در بين فهرستنويسان اطلاعات كافي در دست نیست. اين شيوه

۱۶). از طرف دیگر، این روش باعث می‌شود که تمام آثار یک نویسنده و نقدها و شرح‌های مربوط به آثار او به هر زبانی که باشند در کتاب یکدیگر قرار بگیرند. چنین شیوه‌ای در بسیاری از کتابخانه‌های ملی دنیا مرسوم است (۷: ۲۶-۲۷؛ ۶: دوازده).

در ایران نیز از دهه پنجاه شمسی فهرستنويسي به اين روش يعني فهرستنويسي فارسي کتاب‌های لاتين در اندiese متخصصان کتابداری کشورمان بوده است، ولی به دليل برخی کاستی‌ها و مهیا نبودن زیرساخت‌های لازم اين کار به تعویق افتاد (۶: دوازده؛ ۴: ۲۶). در خلال سالیانی دراز، يعني تا اوایل دهه هشتاد شمسی، کتاب‌های انگلیسي تماماً به انگلیسي فهرستنويسي می‌شدند و برای سایر زبان‌ها مثل آلماني و فرانسه قسمت توصيفي به زبان کتاب و يادداشت‌ها و موضوع‌ها به زبان انگلیسي فهرستنويسي می‌شدند.

تصویر ۱، یک پيشينه کتابشناختی برگرفته از کتابشناسي ملی ايران مربوط به کتابی

در آنجا نوشتم که سرانجام یک روزی باید همه کتاب‌های لاتین به فارسي فهرست شوند» (۷: ۱۶).

در بسیاری از کشورهای توسعه‌یافته از یک روش فهرستنويسي واحد برای کل کتاب‌ها استفاده می‌شود، که از آن جمله می‌توان به کتابخانه کنگره آمریکا اشاره کرد. در این کتابخانه سرشناسه، اگر نام شخص باشد، به لاتین آوانويسی؛ و اگر تنالگان باشد به زبان انگلیسي ترجمه می‌شود و در مقابل آنها نام شخص یا تنالگان به صورت درج شده در کتاب می‌آيد. عنوان کتاب نیز به لاتین آوانويسی می‌شود به اين ترتيب، مشکل برگه‌آرایي کتاب‌ها با زبان‌های مختلف نيز مرتفع می‌شود.

چنین تدبیری شایسته و منطقی است، زیرا برای جست‌وجوگرانی از هر زبان بسیار راحت‌تر است که به زبان مادری خود به جست‌وجوی اطلاعات موردنظر خود بپردازند تا به زبانی دیگر (۲: ۱۵-۱۶؛ ۷:

World encyclopedia of library and information services/ Robert Wedgeworth

3rd ed

Chicago: American Library Association, 1993.

xvii,905 p.illus

old cataloging

ISBN 0-8389-0609-5 (alk.paper)

ALA world encyclopedia of library and information services
Library science - Encyclopedias

Information science - Encyclopedias

Wedgeworth, Robert

BibZ1006.W67 1993

M78-24538

عنوان و نام پدیدآور

وضعيت ويراست

مشخصات نشر

مشخصات ظاهري

وضعيت فهرستنويسي

يادداشت

عنوان دیگر

موضوع

موضوع

شناسه افروده

رده‌بندی کنگره

شماره کتابشناسي ملی

تصویر ۱. یک پيشينه کتابشناختی کتاب لاتين به روش قديم فهرستنويسي

به زبان انگلیسی است که به روش قدیم فهرستنویسی کتاب‌های لاتین در کتابخانه ملی فهرستنویسی شده است که هنوز مورد تجدیدنظر قرار نگرفته است. همان‌طور که مشاهده می‌شود، در این پیشینه، عنوان کتاب به زبان خود کتاب است و اسامی اشخاص، محل نشر، و ناشر نیز از آنجاکه مربوط به زبان نیست به همان حروفی که در کتاب آمده، در پیشینه نیز درج شده است. این روش توسط اغلب کتابخانه‌هایی که مجموعه‌های لاتین دارند نیز مورد استفاده قرار می‌گیرد.

وقتی که متخصصان کتابخانه ملی و در رأس آنها پوری سلطانی تصمیم به اتخاذ روشی برای فهرستنویسی کتاب‌های لاتین گرفتند، سه رویکرد را در پیش روی خود دیدند: ۱) فهرستنویسی تمامی کتاب‌های لاتین به زبان انگلیسی، ۲) فهرستنویسی هر کتاب به زبان خودش، و ۳) فهرستنویسی به خط و زبان فارسی. در نهایت روش آخر

برگزیده شد که با روش سایر کتابخانه‌های ملی پیشرفته دنیا از جمله کتابخانه کنگره آمریکا، تطابق داشت. به این ترتیب، در نیمة دوم سال ۱۳۷۵ این روش با فهرستنویسی کتاب‌های فرانسه بخش ایران‌شناسی شروع شد و قواعدی برای این روش فهرستنویسی مقرر شد که به طور مختصر به آنها اشاره می‌شود. اطلاعات کامل در این زمینه در دستنامه فهرستنویسی کتاب‌های لاتین به فارسی تألیف پوری سلطانی (۱۳۸۳) (۲) و مقدمه کتاب‌شناسی ایران‌شناسی و اسلام‌شناسی (۶) یک-بیست و سه) آمده است.

در تصویر ۲، یک پیشینه کتاب‌شناختی برگرفته از کتاب‌شناسی ملی ایران مربوط به کتابی به زبان انگلیسی است که به روش جدید فهرستنویسی کتاب‌های لاتین در کتابخانه ملی فهرستنویسی شده است در مقایسه این پیشینه‌ها و پیشینه‌هایی که قبلًاً به آنها اشاره شد (روش قدیم فهرستنویسی

Encyclopedia of Library and information science/ executive editor Allen Kent; administrator editor Carolyn M. Hall
New York Marcel Dekker 1997م = 1376 .
0-8247-2059-8 ؛ 0-8247-2059-8

Encyclopedia of library and information science

(انسايکلوپيديا آور لايرري انديفورميشن سائنس)
: کتابنامه

: کتابداری -- واژه‌نامه‌ها

ترجمه عنوان

: اطلاع‌رسانی -- واژه‌نامه‌ها

عنوان و نام پدیدآور

مشخصات نشر

شابک

وضعیت فهرستنویسی

یادداشت

عنوان دیگر

ترجمه عنوان

موضوع

موضوع

شناسه افروده

شناسه افروده

ردیبدی کنگره

شماره کتاب‌شناسی ملی

تصویر ۲. یک پیشینه کتاب‌شناختی کتاب لاتین به روش جدید فهرستنویسی

- نیز درج می‌شود؛
- تNALگانها، چه سرشناسه و چه شناسه افزوده یا موضوع باشند، باید ترجمه شوند و همراه با معادل لاتین خود درج شوند؛
 - عنوان کتاب با توجه به زبان کتاب باید به فارسی آوانویسی شود؛
 - اگر کتاب در دست فهرست به فارسی ترجمه شده باشد یک شناسه افزوده عنوان فارسی همراه با زبان کتاب در دست فهرست که با نقطه از عنوان جدا می‌شود، آورده می‌شود؛
 - مشخصات نشر به زبان خود کتاب درج می‌شود؛
 - مشخصات ظاهری و یادداشت‌ها به زبان فارسی درج می‌شود؛
 - فروست کتاب، در صورتی که ضرورت داشته باشد، عیناً به زبان کتاب آورده می‌شود؛
 - موضوع یا موضوع‌های کتاب به زبان فارسی می‌آید، چرا که موضوع‌های کتاب بیانگر محتوای کتاب است و این مزیت را دارد که وقتی یک محقق موضوع خاصی را جست‌وجو می‌کند، در نتایج جست‌وجوی او کتاب‌هایی با آن موضوع به تمامی زبان‌های موجود نمایش داده می‌شود؛ و
 - در ردبهندي شماره‌ها به فارسی و حروف مربوط به ردبهندي ردبهندي کنگره به لاتین و کاترها هم با توجه به آوانویسی نام و عنوان به فارسی آورده می‌شود (۲: ۳۲ - ۴۹؛ ۶: ۲۶؛ پانزده - هجده).

بیان مسئله

کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران، از اوایل

کتاب‌های لاتین) تفاوت‌هایی مشهود است، از جمله:

1. اضافه شدن معادل اسمی اشخاص با حروف فارسی و آوانویسی عنوان با حروف فارسی که این امکان را فراهم می‌آورد که کاترهای تمامی رده‌ها با حروف فارسی درآمده و کتابخانه‌ها نیز بتوانند کتاب‌های کلیه زبان‌ها را با یک نظام الفبایی چینش کنند.
 2. درج اطلاعات مشخصات نشر با الفبای استفاده شده در کتاب، که با به کارگیری این روش دیگر لزومی ندارد کتابی را که به زبان انگلیسی یا فرانسه است ولی مشخصات نشر آن فارسی یا عربی است آوانویسی کنیم.
 3. درج یادداشت‌ها و موضوع‌ها به زبان فارسی، که این کار نیز با توجه به اینکه اکثر مراجعان کتابخانه‌های کشور ما فارسی زبان هستند، توجیهی منطقی دارد.
- همان‌طور که مشاهده می‌شود قالب کلی دو روش فهرستنویسی تغییری نکرده است اما الفبای درج اطلاعات در پیشینه‌ها به سمت بومی‌سازی تغییر کرده است. در حال حاضر کلیه کتاب‌های لاتین در کتابخانه ملی به شیوهٔ جدید فهرستنویسی می‌شوند.
- در زیر به برخی از قواعد جدید فهرستنویسی کتاب‌های لاتین اشاره می‌شود.
- طریقهٔ درج نام اشخاص، چه سرشناسه و چه شناسه افزوده، در این روش مطابق روش فهرستنویسی کتاب‌های فارسی است، یعنی نام هم به شکل لاتین و هم آوانویسی نام با ضوابط مستند اسمی مشاهیر و نویسنده‌ها این تفاوت که در کتاب‌هایی که نویسنده‌ای ایرانی باشد آوانویسی نام فارسی به لاتین

همسویی آن با نیازهای کتابخانه‌ها و جامعه استفاده کننده، در یافتن نقاط قوت و ضعف این شیوه، و فراهم ساختن بستری برای اتخاذ این روش فهرستنويسي توسط کتابخانه‌های کشور است. ضرورت انجام چنین پژوهشی بر این پایه استوار است که اگر کتابخانه‌های سطح کشور از این سیاست پیروی نکنند، کتابخانه ملی نمی‌تواند به هدف نهایی تدوین کتابشناسی ملی که همان حفظ یکدستی و یکپارچگی است دست پیدا کند.

- پرسش‌های اساسی پژوهش پژوهش حاضر درصد پاسخگویی به پرسش‌های اساسی زیر است:
 - آیا روش جدید فهرستنويسي منابع لاتین توسط کتابخانه ملی توسط کتابخانه‌های مرکزی دانشگاه‌های دولتی تهران استفاده می‌شود؟
 - کتابخانه‌های مرکزی دانشگاه‌های دولتی تهران از حیث نیروی متخصص برای انجام فهرستنويسي کتاب‌ها از چه شرایطی برخوردارند؟
 - چه تغییراتی برای استفاده بیشتر و فراگیرتر در سیاست فهرستنويسي منابع لاتین در کتابخانه ملی باید اعمال شود؟
 - چند درصد از فهرستنويسان در صورت ارائه خدمات و راهنمایی از طرف کتابخانه ملی حاضر به استفاده از این روش برای فهرستنويسي کتاب‌های لاتین مجموعه خود هستند؟

محدودیت‌های پژوهش

پژوهش حاضر دچار کمبودها و محدودیت‌هایی

دهه ۱۳۸۰، شیوه فهرستنويسي کتاب‌های لاتین خود را تغییر داد. به این ترتیب که تنها قسمت توصیفی پیشینه کتابشناختی به زبان کتاب و سایر قسمت‌ها به صورت فارسی انجام می‌شود. حال مسئله مطرح میزان پذیرش و کاربرد این روش فهرستنويسي و تبعیت از استانداردهای آن توسط کتابخانه‌هایی است که از منابع لاتین فراوانی برخوردار بوده و ناگزیر باید آنها را فهرستنويسي و سازماندهی کنند. در این میان، کتابخانه‌های دانشگاهی شهر تهران از جمله کتابخانه‌هایی هستند که دارای مجموعه‌هایی بزرگ و متنوع از این منابع هستند و در ارتباط با چگونگی فهرستنويسي آنها با مشکلاتی مواجه هستند و باید تصمیماتی را اتخاذ کنند. پژوهش حاضر بر آن است تا دریابد آیا شیوه جدید فهرستنويسي کتاب‌های لاتین، که از سوی کتابخانه ملی اتخاذ و پیشنهاد شده است در کتابخانه‌های مرکزی دانشگاه‌های دولتی وابسته به وزارت علوم تحقیقات و فناوری شهر تهران مورد پذیرش واقع شده است یا خیر. با انجام این پژوهش معایب و مزایای این روش شناسایی شده و پیشنهاداتی برای رفع نواقص و تقویت مزیت‌ها ارائه خواهد شد.

هدف و فایده پژوهش

هدف پژوهش حاضر بررسی میزان کاربرد پیشینه‌های کتابشناختی کتاب‌های لاتین کتابشناسی ملی ایران در کتابخانه‌های دولتی شهر تهران است. فایده این پژوهش، آگاهی از میزان و نوع کاربرد این پیشینه‌ها، تعیین میزان

خدمات پیشگفته رضایت داشته‌اند^(۱). اگرچه پایان‌نامه یا طرح تحقیقاتی که دقیقاً دربردارنده موضوع پژوهش حاضر باشد یافت نشد، با توجه به وجود کتاب‌های غیرلاتین^۳ در کتابخانه‌های خارج از ایران-به‌خصوص در کشورهای انگلیسی‌زبان از جمله ایالات متحده، انگلستان، کانادا، و استرالیا- تحقیقاتی درباره ذخیره و بازیابی پیشینه‌های کتابشناختی کتاب‌های غیرلاتین، از جمله چینی، ژاپنی، کره‌ای^۴، عربی، فارسی، و عبری، انجام شده است که از میان آنها می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

ناصر شریفی (۱۹۵۹) که در بخش فهرستنویسی کتاب‌های کتابخانه کنگره کار می‌کرد، در کتاب خود باعنوان فهرست کردن آثار فارسی^۵، که از پایان‌نامه دکتری او ناشی شده است، در ابتدا به معرفی آوانویسی^۶ نوشتارهای فارسی و هدف و سابقه آن و سپس به آوانویسی نوشتارهای فارسی برای استفاده در کتابخانه می‌پردازد و سپس وضع فهرستنویسی کتاب‌های فارسی در آن زمان را مورد بررسی قرار می‌دهد و خاطرنشان می‌سازد که به‌دلیل اینکه قوانین مدونی برای فهرستنویسی اینگونه کتاب‌ها موجود نیست اغلب کتابخانه‌ها آنها را فهرستنویسی نمی‌کنند. او سپس به معرفی انواع اسامی ایرانی و چگونگی ساختن شکل مستند آنها می‌پردازد و سپس قوانین جاری فهرستنویسی توصیفی برای کتاب‌های فارسی کتابخانه‌های آمریکا را بررسی می‌کند. در پایان به

بوده است که از این میان می‌توان به کمبود منابع مرتبط در مورد علل فهرستنویسی منابع غیرزبانی ملی به زبان ملی (که توسط کتابخانه‌های ملی مهم دنیا انجام می‌شود) اشاره کرد، زیرا پژوهش‌های انجام شده در این ارتباط معمولاً در سطح سازمانی بوده و انتشار نیافته است. همچنین به دلیل عدم اطلاع‌رسانی در مورد این روش فهرستنویسی توسط کتابخانه ملی، به فهرستنویسان هر کتابخانه باید اول در مورد این روش فهرستنویسی توضیح داده می‌شد که گاهی اوقات هم پژوهشگر و هم پرسش‌شونده را با کمبود وقت مواجه می‌ساخت.

پیشینه پژوهش

تنها پژوهش داخلی انجام شده در زمینه کتابشناسی ملی که شاید بتوان به نحوی آن را مرتبط با پژوهش حاضر دانست پژوهش زهراء حداد (۱۳۸۰) با عنوان «بررسی میزان رضایت استفاده کنندگان از بانک اطلاعاتی کتابشناسی ملی جمهوری اسلامی ایران در سال‌های ۱۳۷۷-۱۳۷۸» است که با استفاده از روش پیمایشی توصیفی به بررسی میزان رضایت‌مندی استفاده کنندگان لوح‌های فشرده، کتابشناسی ملی ایران از نظر شیوه درخواست، دریافت اطلاعات، سرعت دستیابی به اطلاعات، ارزیابی صحت فهرستنویسی، و نیز بررسی رضایت مشترکان از بانک‌های سرعونانه‌ای موضوعی و مستند مشاهیر پرداخته است. نتایج این پژوهش نشان داده است که بیش از ۸۹/۴ درصد مشترکان از

3. Non-Roman

4. Chinese- Japanese- Korean (CJK)

5. Cataloging of persian works

6. Transliteration

ارائهٔ قوانینی برای فهرستنویسی توصیفی کتاب‌های فارسی اشاره و جدول‌هایی را برای آوانویسی حروف فارسی ارائه می‌کند. مدلی که او برای فهرستنویسی کتاب‌های فارسی پیشنهاد کرد اکنون در کتابخانهٔ کنگرهٔ آمریکا استفاده می‌شود و طبق آن، عنوان و اسمی و مشخصات نشر کتاب‌های فارسی به زبان فارسی نوشته می‌شوند و آوانویسی لاتین نیز می‌شوند و موضوعها به زبان انگلیسی ارائه می‌شود. او این روش فهرستنویسی را برای کتابخانه‌های ایران نیز درنظر داشت که البته در کتابخانه‌های ایران اجرا نشد.^{۱۸}

فرشتہ مولوی (۲۰۰۶) در مقاله‌ای با عنوان «مشکلات اصلی در فهرستنویسی منابع فارسی‌زبان در آمریکای شمالی»^۷ به مشکلات روش‌های فهرستنویسی مواد فارسی‌زبان که در آمریکای شمالی به کار برده می‌شود، می‌پردازد. وی این مشکلات را به این صورت دسته‌بندی کرده است: به کارگیری جدول‌های لاتینی کردن انجمن کتابداران امریکا- کتابخانهٔ کنگره برای زبان فارسی^۸، کاربرد مثال‌های گمراه‌کننده‌ای که در این جدول‌ها استفاده شده است، کمبود دانش عملی زبان فارسی، و مشکلات مربوط به اسمی بهویژه انتخاب و شکل سرشناسه که با توجه به کاربرد نادرست قوانین مربوط به اسمی فارسی پدید می‌آید. در پایان پیشنهاداتی برای برطرف کردن این مشکلات ارائه شده است (۱۶: ۷۷-۸۲).

شاکر^۹ (۲۰۰۲) در رسالهٔ دکتری خود با عنوان «دسترسی کتاب‌شناسختی به منابع غیرلاتین در فهرست‌های همگانی پیوسته: مطالعهٔ کتابخانه‌های منتخب انجمن کتابخانه‌های پژوهشی آمریکا» به این مسئله اشاره دارد که پیشینه‌های کتاب‌شناسختی کتاب‌های غیرلاتین علاوه بر درج اطلاعات به زبان انگلیسی با خط و نوشتهٔ همان زبان نیز همراه باشد، چراکه استفاده کنندگان اینگونه منابع بهتر و راحت‌تر می‌توانند به مدارک موردنیاز خود دسترسی داشته باشند و البته این کار با پیدایش سیستم یونی‌کد^{۱۰} سهل و آسان شده است. او به بررسی روش فهرستنویسی کتاب‌های غیرلاتین کتابخانه‌های مورد پژوهش خود می‌پردازد. بیشتر کتابخانه‌ها کتاب‌های غیرلاتین را با حروف همان زبان فهرستنویسی می‌کنند، ولی در فهرست همگانی پیوسته قرار نمی‌دهند و ۵۸ درصد کتابداران سیستم‌ها به این نکته اشاره داشته‌اند که که در برنامه‌های آتی خود ضبط اینگونه پیشینه‌ها را در فهرست همگانی پیوسته درنظر خواهند گرفت (۱۷).

کیم^{۱۱} (۲۰۰۶) در مقاله‌ای با عنوان «لاتینی کردن در فهرستنویسی منابع کره‌ای»^{۱۲} به تجربه و تحلیل قواعد فهرستنویسی برای منابع کره‌ای با تأکید بر نظام ام. آر. آ.^{۱۳}، دستورالعمل لاتینی کردن منابع کره‌ای که در حال حاضر در ایالات متحده از آن استفاده می‌شود، می‌پردازد. او در این پژوهش رفتار

7. Main issues in cataloging persian language materials in North America

8. ALA-LC Romanization Tables

9. Shaker

10. Unicode

11. Kim

12. Romanization in cataloging of Korean materials

13. McCune-Reischauer

استفاده شده است. در این روش با استفاده از پرسشنامه نظرات فهرستنويisan کتابخانهها جمعآوري شده و مورد تجزيه و تحليل قرار گرفته است.

روش و ابزار گرداوري اطلاعات
با توجه به اينکه روش متداول فهرستنويisi کتابهای لاتین ترکیبی از زبان کتاب و زبان انگلیسی است (روش قدیمی کتابخانه ملی برای فهرستنويisi کتابهای لاتین)، بخش‌های مختلف یک پیشینه کتابشناختی از حیث زبانی که برای درج آنها در پیشینه کتابشناختی استفاده می‌کنند، با استفاده از یک پرسشنامه از فهرستنويisan موردنظر قرار گرفت. در ادامه سؤالاتی در ارتباط با بهکارگیری سیاست فهرستنويisi کتابهای لاتین کتابخانه ملی و شرکت در کلاس‌های آموزشی برای فراغیری این روش مطرح شد و در انتهای یک سؤال باز برای نظرات و پیشنهادات در نظر گرفته شد. کلیه پرسشنامه‌ها به صورت حضوری میان ۳۸ نفر از فهرستنويisan کتابخانه‌ها توزیع شد و در نهایت با پیگیری فراوان کلیه پرسشنامه‌ها جمعآوري شد و مورد تجزيه و تحليل قرار گرفتند.

روش تجزيه و تحليل داده‌ها
روش تجزيه و تحليل داده‌ها از نوع آمار توصيفی است. در اين بخش، داده‌های استخراج شده از یک پرسشنامه، مشتمل بر ۲۵ پرسش مورد بررسی قرار مگيرد. در اين پرسشنامه ابتدا پرسش‌هایي درباره فهرستنويisi کتابهای لاتین مجموعه مطرح شده و سپس

اطلاع‌جوبي و توانايی‌های جست‌وجوی کاربران را مدنظر قرار می‌دهد. نظام ام.آر. موانع زيادي برای توانايی کاربران برای بازيابي اطلاعات دارد. وي پیشينه‌های کتابشناختي کتابخانه‌های دانشگاهی، کتابخانه کنگره، و شبکه اطلاعاتی کتابخانه‌های پژوهشي^{۱۴} را برای شناسايي مسائل و مشكلات نظام ام.آر. مورد مطالعه قرار می‌دهد. اين بررسی کاربرمحور روشن ساخت که نظام ام.آر. ابزاری مناسب بر پایه توانايی جست‌وجوی کاربران نيست و راه حل‌هایي برای غلبه بر محدوديت‌های نظام ام.آر. ارائه کرده است (۷۲: ۵۳).

جامعه پژوهش

کتابخانه‌های مرکزی دانشگاه‌های دولتی مستقر در شهر تهران جامعه آماری اين پژوهش را تشکيل می‌دهند که از سایت ايترنتي وزارت علوم تحقيقات و فناوري به آدرس www.msrt.ir استخراج شده و شامل ۱۴ کتابخانه است. يكى از اين کتابخانه‌ها (کتابخانه مرکزی دانشگاه جامع علمي کاربردي) به دليل نداشتن بخش فهرستنويisi حذف شد.

روش پژوهش و توجيه روايی آن
از آنجا که پژوهش به ميزان کاربرد پیشينه‌های کتابشناختي کتابهای لاتین موجود در کتابشناسی ملی ايران توسط فهرستنويisan کتابخانه‌های مرکزی دانشگاه‌های دولتی تهران می‌پردازد، از روش پژوهش پيمایيشی

نفر (۲۳/۷ درصد)، کارشناسان ارشد کتابداری ۹ نفر (۲۳/۷ درصد)، کاردانان کتابداری که در جامعه آماری نبود (صفر درصد) تشکیل داده‌اند و ۲ نفر از فهرستنویسان دیپلم بودند که ۵/۳ درصد فراوانی را به خود اختصاص داده‌اند. به این ترتیب، روی هم رفته ۲۷ نفر یعنی بیش از ۷۰ درصد فهرستنویسان دارای تحصیلات دانشگاهی در رشته کتابداری و اطلاع‌رسانی هستند.

جدول ۲. توزیع فراوانی میزان سابقه کار فهرستنویسان

درصد	فراوانی	میزان سابقه کار
۲/۶	۱	دو سال و کمتر
۱۵/۸	۶	بین سه و پنج سال
۲۶/۳	۱۰	بین شش و ده سال
۵۵/۳	۲۱	۱۱ سال و بیشتر
۱۰۰	۳۸	جمع

یک نفر از میان ۳۸ فهرستنویس دارای سابقه دو سال یا کمتر (۲/۶ درصد)، ۶ نفر با سابقه بین سه تا پنج سال (۱۵/۸ درصد)، ۱۰ نفر با سابقه بین ۶ تا ۱۰ سال (۲۶/۳ درصد)، درصد و ۲۱ نفر با سابقه ۱۱ سال و بیشتر (۵۵/۳ درصد) جامعه آماری پژوهش حاضر را تشکیل داده‌اند.

جدول ۳. توزیع فراوانی میزان آشنایی با فهرستنویسی فارسی کتاب‌های لاتین

درصد	فراوانی	میزان آشنایی
۲۶/۳	۱۰	هیچ
۲۸/۹	۱۱	کم
۳۶/۸	۱۴	متوسط
۷/۹	۳	زیاد
۱۰۰	۳۸	جمع

درباره پیشینه‌های کتاب‌ناختی کتاب‌های لاتین کتابشناسی ملی پرسش شده است. در ادامه، درباره روش مطلوب فهرستنویسی برای فهرستنویسی کتاب‌های لاتین پرسش‌هایی انجام شده است و در پایان نیز نظرخواهی برای اتخاذ این روش و همچنین آمادگی برای شرکت در کلاس‌های آموزشی این روش مورد نظر قرار گرفته است.

تجزیه و تحلیل داده‌ها

داده‌های به دست آمده در ۱۲ جدول به شرح زیر به نمایش درآمده است. یافته‌ها از وضعیت روش موجود فهرستنویسی کتاب‌های لاتین، نیروی انسانی متخصص، میزان همخوانی روش‌های فهرستنویسی کتاب‌های لاتین با سیاست فهرستنویسی کتاب‌های لاتین در کتابخانه ملی، و همچنین میزان آمادگی برای پذیرش این روش پرده بر می‌دارد.

جدول ۱. توزیع فراوانی رشته تحصیلی و میزان تحصیلات فهرستنویسان

رشته تحصیلی و میزان تحصیلات	فراوانی	درصد
کارشناسی کتابداری	۱۸	۴۷/۴
کارشناسی غیرکتابداری	۹	۲۳/۷
کارشناسی ارشد کتابداری	۹	۲۳/۷
کاردانی کتابداری	۰	۰
دیپلم	۲	۵/۳
جمع	۳۸	۱۰۰

همان‌گونه که در جدول ۱ نمایان است تعداد کارشناسان کتابداری و اطلاع‌رسانی فهرستنویس را ۱۸ نفر (۴۷/۷ درصد)، کارشناسان غیرکتابداری و اطلاع‌رسانی را ۹

۱۰ نفر از فهرستنويسيان (۲۶/۳ درصد) اصلاً با اين روش فهرستنويسي آشنايي ندارند، ۱۱ نفر (۲۸/۹ درصد) آشنايي کمي دارند، ۱۴ نفر (۳۶/۸ درصد) به ميزان متوسط با اين روش آشنا هستند، و ۳ نفر (۷/۹ درصد) با اين روش فهرستنويسي آشنايي زيادي دارند.

جدول ۵ ميزان استفاده از پيشينه‌هاي کتابشناختي کتاب‌هاي لاتين کتابشناسي ملي فهرستنويسي شده به روش قديم و جديد را به تفكيك نشان مي‌دهد. در صورتی که فهرستنويسان از اين دو روش استفاده نکرده‌اند، گزينه «هيج» را انتخاب نموده‌اند.
۱۹ نفر از فهرستنويسان (۵۰ درصد) از

پيشينه‌هاي کتابشناختي کتاب‌هاي لاتين فهرست شده به روش قديم استفاده نکرده‌اند، ۱۲ نفر (۳۱/۶ درصد) به ميزان کمي از اين نوع پيشينه‌ها استفاده کرده‌اند، ۷ نفر (۱۸/۴ درصد) به ميزان متوسط از اين نوع پيشينه‌ها استفاده کرده‌اند، و هيج يك از فهرستنويسان از اين نوع پيشينه‌ها به ميزان زياد استفاده نکرده است. به اين ترتيب مي‌توان گفت بيش از ۵۰ درصد اين کتابخانه‌ها از روش قديم فهرستنويسي کتاب‌هاي لاتين استفاده نمي‌کنند.

به همين ترتيب ۱۷ نفر (۴۴/۷ درصد) از پيشينه‌هاي کتابشناختي کتاب‌هاي لاتين فهرست شده به روش جديid استفاده نکرده‌اند، ۱۱ نفر (۲۸/۹ درصد) به ميزان کمي از اين نوع پيشينه‌ها استفاده کرده‌اند، ۹ نفر (۲۳/۷ درصد) به ميزان متوسط از اين نوع پيشينه‌ها استفاده کرده‌اند، و تنها يك نفر از فهرستنويسان (۲/۶ درصد) از اين نوع پيشينه‌ها زياد استفاده کرده است. به اين ترتيب مي‌توان گفت بيش از ۵۰ درصد اين کتابخانه‌ها از روش جديid فهرستنويسي کتاب‌هاي لاتين استفاده نمي‌کنند. به عبارت ديگر بيش از ۵۰ درصد اين کتابخانه‌ها کتاب‌هاي لاتين را به زبان اصلی کتاب فهرستنويسي مي‌کنند.

جدول ۶. توزيع فراوانی ميزان استفاده از کتابشناسي ملي

میزان استفاده از کتابشناسی ملی	فرآوانی	درصد
کم	۶	۱۵/۸
متوسط	۱۱	۲۸/۹
زياد	۱۹	۵۰
بدون پاسخ	۲	۳۵
جمع	۳۸	۱۰۰

۶ نفر (۱۵/۸ درصد) از کتابشناسی ملی کم استفاده مي‌کنند، ۱۱ نفر (۲۸/۹ درصد) به ميزان متوسط از کتابشناسی ملی استفاده مي‌کنند، ۱۹ نفر (۵۰ درصد) از کتابشناسی ملی زياد استفاده مي‌کنند، و ۲ نفر (۵/۳ درصد) به اين سؤال پاسخ نداده‌اند. به اين ترتيب، بيش از ۵۰ درصد اين کتابخانه‌ها از کتابشناسی ملی به عنوان الگوي فهرستنويسي استفاده مي‌کنند.

جدول ۷. جدول توزيع فراوانی ميزان استفاده پيشينه‌هاي کتابشناختي کتابشناسی ملي (به دو روش قديم و جديid)

نوع فهرستنويسي	روش جديid			روش قديم			میزان استفاده
	فرآوانی	درصد	فرآوانی	درصد	فرآوانی	درصد	
هيج	۱۷	۴۴/۷	۱۹	۵۰	۵۰	۴۴/۷	کم
کم	۱۱	۲۸/۹	۱۲	۶/۳۱	۶/۳۱	۲۸/۹	متوسط
زياد	۹	۲۳/۷	۷	۴/۱۸	۴/۱۸	۲۳/۷	زياد
جمع	۳۸	۱۰۰	۳۸	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	

جدول ۶. توزیع فراوانی استفاده از قسمت‌های مختلف یک پیشینه کتاب‌شناختی فارسی کتاب‌های لاتین

قسمت مورد استفاده	درصد	فراوانی	درصد
اسامی مستند اشخاص و تنالگان‌ها	۷	۱۸/۴	۷
موضوع‌ها	۱۱	۲۸/۹	۱۱
رده‌ها	۶	۱۵/۸	۶
اسامی، تنالگان‌ها، موضوع‌ها و رده‌ها	۴	۱۰/۵	۴
موضوع‌ها و رده‌ها	۳	۷/۹	۳
هیچ‌کدام	۱	۲/۶	۱
بدون پاسخ	۶	۱۵/۸	۶
جمع	۳۸	۱۰۰	۳۸

قسمت‌هایی از یک پیشینه کتاب‌شناختی که بیشتر استفاده می‌شود عبارت‌اند از: اسامی اشخاص و تنالگان‌ها، و موضوع‌ها و رده‌ها. ۷ نفر (۱۸/۴ درصد) از اسامی مستند اشخاص و تنالگان‌ها استفاده می‌کنند، ۱۱ نفر (۲۸/۹ درصد) از موضوع‌ها استفاده می‌کنند، ۶ نفر (۱۵/۸ درصد) از رده‌ها استفاده می‌کنند، ۴ نفر (۱۰/۵ درصد) از اسامی، تنالگان‌ها، موضوع‌ها و رده‌ها استفاده می‌کنند، ۳ نفر (۷/۹ درصد) از موضوع‌ها و رده‌ها استفاده می‌کنند، ۱ نفر (۲/۶ درصد) از هیچ‌کدام از قسمت‌ها استفاده نمی‌کنند، و ۶ نفر (۱۵/۸ درصد) به این سوال پاسخی ندادند.

جدول ۷. جدول توزیع فراوانی زبان مطلوب فهرستنويسي کتاب‌های لاتین و روشی که اکنون به کار می‌برند

زبان فهرستنويسي	روش موجود		روش مطلوب
	درصد	فراوانی	
زبان خود کتاب	۶	۸/۱۵	۵
فارسی	۰	۰	۰
انگلیسی	۲۰	۵۲/۶	۲۹
زبان خود کتاب و فارسی	۸	۲۱/۱	۰
زبان فارسی و انگلیسی	۱	۲/۶	۰
زبان خود کتاب و انگلیسی	۰	۰	۲
بدون پاسخ	۳	۹/۷	۲
جمع	۳۸	۱۰۰	۳۸

۱۵/۶) آوانویسی به لاتین، ۴ نفر (۱۰/۵) درصد) ترکیبی از زبان خود کتاب و آوانویسی به فارسی، ۱ نفر (۲/۶ درصد) زبان خود کتاب و آوانویسی به لاتین، ۲ نفر (۵/۳ درصد) آوانویسی به فارسی و لاتین را انتخاب کرده‌اند، ولی هیچ‌کدام از فهرستنویسان آوانویسی به فارسی را انتخاب نکرده است.

جدول ۸. توزیع فراوانی زبان مطلوب برای اسامی (اشخاص و تنالگان‌ها) برای درج در پیشینه کتابشناسختی کتاب‌های لاتین

اسامی(اشخاص و تنالگان‌ها)	فراوانی	درصد
زبان خود کتاب	۱۳	۳۴/۲
زبان فارسی	۱	۲/۶
زبان انگلیسی	۱۵	۳۹/۵
زبان خود کتاب و زبان فارسی	۵	۱۳/۲
زبان خود کتاب و زبان انگلیسی	۳	۹/۷
زبان فارسی و انگلیسی	۱	۲/۶
جمع	۳۸	۱۰۰

جدول ۱۰. توزیع فراوانی زبان مورد استفاده برای مشخصات نشر و یادداشت‌ها

یادداشت‌ها	مشخصات نشر		مشخصات نشر و یادداشت	زبان
	درصد	فراوانی		
۳۴/۲	۱۳	۵۲/۶	۲۰	زبان خود کتاب
۵/۳	۲	۰	۰	زبان فارسی
۵۵/۳	۲۱	۴۲/۱	۱۶	زبان انگلیسی
۵/۳	۲	۵/۳	۲	زبان خود کتاب و زبان انگلیسی
۱۰۰	۳۸	۱۰۰	۳۸	جمع

۲۰ نفر (۵۲/۶ درصد) برای مشخصات نشر و ۱۳ نفر (۳۴/۲ درصد) برای یادداشت‌ها زبان خود کتاب را برای درج در پیشینه کتابشناسختی لاتین پیشنهاد داده‌اند. هیچ‌کدام از فهرستنویسان زبان فارسی را برای مشخصات نشر پیشنهاد نداده‌اند، ولی ۲ نفر (۵/۳ درصد) زبان فارسی را برای یادداشت‌ها پیشنهاد دادند. ۱۶ نفر (۴۲/۱ درصد) زبان انگلیسی را برای مشخصات نشر و ۲۱ نفر (۵۵/۳ درصد) این زبان را برای یادداشت‌ها پیشنهاد کرده‌اند. ۲ نفر (۵/۳ درصد) زبان خود کتاب و زبان انگلیسی را هم برای مشخصات نشر و هم برای یادداشت‌ها پیشنهاد داده‌اند.

۱۳ نفر (۳۴/۲ درصد) زبان خود کتاب را برای درج اطلاعات مذکور در پیشینه کتابشناسختی کتاب‌های لاتین پیشنهاد دادند، ۱ نفر (۲/۶ درصد) زبان فارسی، ۱۵ نفر (۳۹/۵ درصد) زبان انگلیسی، ۵ نفر (۱۳/۲ درصد) زبان خود کتاب و زبان فارسی، ۳ نفر (۷/۹ درصد) زبان خود کتاب و زبان انگلیسی، و ۱ نفر (۲/۶ درصد) زبان فارسی و انگلیسی را برای درج اسامی در پیشینه کتابشناسختی کتاب‌های لاتین پیشنهاد دادند.

جدول ۹. توزیع فراوانی زبان مطلوب برای درج عنوان در پیشینه کتابشناسختی کتاب‌های لاتین

زبان عنوان کتاب	فراوانی	درصد
زبان کتاب	۲۳	۶۰/۵
آوانویسی به فارسی	۰	۰
آوانویسی به لاتین	۶	۱۵/۶
زبان خود کتاب و آوانویسی فارسی	۴	۱۰/۵
زبان خود کتاب و آوانویسی لاتین	۱	۲/۶
آوانویسی به فارسی و آوانویسی لاتین	۲	۵/۳
بدون پاسخ	۲	۵/۳
جمع	۳۸	۱۰۰

۳۲ نفر (۶۰/۵ درصد) زبان کتاب، ۶ نفر

صورت تصدی یک کتابخانه جدید التأسیس پاسخ مثبت دادند.

۹ نفر (۳۲/۷ درصد) به سؤال اول، ۱۲ نفر (۲۱/۶ درصد) به سؤال دوم، و ۱۹ نفر (۵۰ درصد) به سؤال سوم جواب منفی دادند. همچنین ۲ نفر (۵/۳ درصد) به سؤال سوم پاسخ ندادند.

جدول ۱۱. توزیع فراوانی زبان مطلوب برای موضوع‌ها

زبان موضوع‌ها	فراوانی	درصد
زبان خود کتاب	۷	۱۸/۴
زبان فارسی	.	.
زبان انگلیسی	۲۲	۵۷/۹
زبان فارسی و انگلیسی	۶	۱۵/۸
زبان خود کتاب و فارسی	۲	۵/۳
بدون پاسخ	۱	۲/۶
جمع	۳۸	۱۰۰

یافته‌های پژوهش

سؤال ۱. آیا روش جدید فهرستنويسي منابع لاتين توسط کتابخانه ملی توسط کتابخانه‌های مرکزی دانشگاه‌های دولتی تهران استفاده می‌شود؟

در تجزیه و تحلیل داده‌ها در بخش پیشین بر اساس داده‌های به دست آمده از جدول‌های ۱۳-۴ از مجموع ۳۸ فهرستنويسي که در ۱۳ کتابخانه مرکزی به فهرستنويسي مشغول هستند، هیچ‌یک و یا به عبارتی هیچ کتابخانه‌ای از این روش برای فهرستنويسي استفاده نکرده و همه به روش قدیم فهرستنويسي می‌کنند. همچنین نتایج پرسش در مورد روش ایده‌آل فهرستنويسي برای کتاب‌های لاتین تنها ۸ نفر (۲۱/۱ درصد) این روش را برگزیدند که برای گسترش و تعمیم این روش فهرستنويسي،

جدول ۱۲. توزیع فراوانی نظرخواهی برای حضور در کلاس برای روش فهرستنويسي، اتخاذ این روش و اتخاذ این روش در صورت تصدی یک کتابخانه

اتخاذ روش (متصدی)		اتخاذ روش		قبول کلاس آموزشی		نظرسنجی پاسخ
درصد	فراوانی	درصد	فراوانی	درصد	فراوانی	
۴۴/۷	۱۷	۶۸/۴	۲۶	۷۶/۳	۲۹	بلی
۵۰	۱۹	۳۱/۶	۱۲	۲۳/۷	۹	خیر
۵/۳	۲	بدون پاسخ
۱۰۰	۳۸	۱۰۰	۳۸	۱۰۰	۳۸	جمع

دربردارنده نتایج درخور توجهی است، چرا که ۲۱ نفر (۵۵/۳ درصد) فهرستنویسان سابقه کار بیشتر از ده سال دارند. این نتایج حاکی از آن است که جامعه مورد پژوهش هم دارای تخصص لازم و هم دارای تجربه کافی هستند که به اعتبار نتایج پژوهش حاضر می‌افزاید.

سؤال ۳. چه تغییراتی برای استفاده بیشتر و فراگیرتر در سیاست فهرستنویسی منابع لاتین در کتابخانه ملی، باید اعمال شود؟ نتایج حاصل از سوالات ۱۵، ۱۶، ۱۷، ۱۸، ۱۹ و پرسشنامه که در جدول‌های ۸، ۱۰، ۵ و ۱۱ آمده است، بیانگر لزوم اعمال تغییراتی در روش فهرستنویسی کتاب‌های لاتین در کتابخانه ملی است. براساس نتایج به‌دست آمده که در جدول ۸ آمده ۱۵ نفر (۳۹/۵ درصد) بر این عقیده هستند که زبان اسامی و تنالگان‌ها برای درج در پیشینه کتاب‌شناختی باید انگلیسی باشد و ۱۳ نفر (۳۴/۲ درصد) زبان خود کتاب را برای این کار پیشنهاد کرده‌اند، اما از آنجا که روش کنونی کتابخانه ملی درج آنها به صورت زبان کتاب و فارسی است و تنها ۵ نفر (۱۳/۲ درصد) این روش را پیشنهاد کرده‌اند و نیز اینکه روش درج این مؤلفه‌ها در پیشینه اینگونه کتاب‌ها زبان کتاب و زبان فارسی است و روش کتابخانه ملی به نوعی کامل‌تر است و می‌توان کسانی را که زبان خود کتاب و کسانی را که زبان خود کتاب و زبان فارسی را پیشنهاد داده‌اند با هم جمع کرد به عدد ۲۰ (۵۲/۷ درصد) می‌رسیم که آمار خوبی برای حفظ این قسمت به همین صورت است.

نسبت به سایر کتابخانه‌های کشور آمار خوبی نیست. ۵ نفر (۱۳/۲ درصد) کتاب‌های لاتین را به زبان خود کتاب فهرست می‌کنند، ۲۹ نفر (۷۶/۳ درصد) کتاب‌های لاتین را به زبان انگلیسی فهرستنویسی می‌کنند که دلیل مهم این روش آشنایی نسبی محققان و پژوهشگران با زبان انگلیسی و همچنین استفاده از پیشینه‌های کتاب‌شناختی کتابخانه کنگره آمریکاست. شاکر (۲۰۰۲) که در زمینه «دسترسی کتاب‌شناختی به منابع غیرلاتین در فهرستهای همگانی پیوسته» پژوهشی انجام داده بود، اعلام داشت که بیشتر کتابخانه‌ها کتاب‌های غیرلاتین خود را به زبان اصلی کتاب فهرستنویسی می‌کردند. این نتیجه با نتیجه اتخاذ شده از پژوهش حاضر متفاوت می‌باشد، که دلیل آن را احتمالاً می‌توان میزان کم آشنایی فهرستنویسان ما با زبان‌های لاتین و میزان بالای آشنایی فهرستنویسان جامعه مورد پژوهش وی با زبان‌های غیرلاتین دانست (۱۷).

سؤال ۲. کتابخانه‌های مرکزی دانشگاه‌های دولتی تهران از نظر نیروی متخصص برای انجام فهرستنویسی کتاب‌ها در چه وضعیتی هستند؟

داده‌های جدول ۱ نشان می‌دهد که ۱۸ نفر (۴/۷ درصد) دارای مدرک کارشناسی کتابداری و ۹ نفر (۲۳/۷ درصد) دارای مدرک کارشناسی ارشد کتابداری هستند که روی هم رفته ۲۷ نفر یعنی بیش از ۷۰ درصد فهرستنویسان دارای تحصیلات دانشگاهی در رشته کتابداری و اطلاع‌رسانی هستند. همچنین جدول ۲ که نشان‌دهنده میزان سابقه کار فهرستنویسان است،

ترکیبی از زبان کتاب و آوانویسی به فارسی است، این نتیجه نیز قابل بررسی است چراکه روش کتابخانه ملی تنها آوانویسی به فارسی را اضافه دارد که آن هم فقط برای استفاده جهت کاتر عنوان است که اگر فهرستنویسان به ضرورت و هدف استفاده از آن پی ببرند حتماً آنها هم برای استفاده از این روش برای درج عنوان راغب خواهند شد.

از نتایجی که از این جدول‌ها برآمد می‌توان نتیجه گرفت که بخش‌های عمده‌ای که باید در آن بازنگری شود بخش یادداشت‌ها و موضوع‌هاست.

سوال ۴. چند درصد از فهرستنویسان در صورت ارائه خدمات و راهنمایی از طرف کتابخانه ملی حاضر به استفاده از این روش فهرستنویسی برای فهرستنویسی کتاب‌های لاتین مجموعه خود هستند؟

در جدول ۱۲ در مورد حضور در کلاس‌های توجیهی، اتخاذ این روش در صورت ارائه راهنمایی از طرف کتابخانه ملی، و اتخاذ این روش در صورت تصدی مدیریت یک کتابخانه تازه تأسیس سؤال شده است. برای حضور در کلاس‌ها ۲۹ نفر (۷۶/۳ درصد)، برای اتخاذ این روش در صورت ارائه راهنمایی از طرف کتابخانه ملی ۲۶ نفر (۶۸/۴ درصد)، و اتخاذ این روش در صورت تصدی مدیریت کتابخانه جدید تأسیس ۱۷ نفر (۴/۷ درصد) پاسخ مثبت دادند که بیانگر این است که فهرستنویسان کتابخانه‌های تحت پژوهش آمادگی برای حضور در کلاس‌های توجیهی و آموزشی و اتخاذ این روش فهرستنویسی برای کتاب‌های لاتین را دارند.

جدول ۱۰ نشانگر نظرخواهی در مورد زبان درج مشخصات نشر و یادداشت‌ها در پیشینه کتابشناختی کتاب‌های لاتین است که ۲۰ نفر (۵۲/۶ درصد) زبان خود کتاب را انتخاب کرده که آمار قابل توجهی است، زیرا روش منطبق با روش اتخاذ شده کتابخانه ملی است. در همین جدول داده‌های مربوط به یادداشت‌ها نیز ارائه شده است که تنها ۲ نفر (۵/۲ درصد) زبان فارسی را انتخاب کرده، ۲۱ نفر (۵۵/۳ درصد) زبان انگلیسی را برای درج یادداشت‌ها پیشنهاد کرده‌اند. با توجه به اینکه روش کنونی کتابخانه ملی برای درج یادداشت‌ها در پیشینه‌های کتابخانه ملی زبان فارسی است، لازم است که در مورد زبان درج یادداشت‌ها تجدیدنظر شود.

جدول ۱۱ داده‌های مربوط به نظرخواهی در مورد زبان موضوع‌های کتاب‌های لاتین برای درج در پیشینه کتابشناختی است. هیچ‌یک از فهرستنویسان روش کنونی کتابخانه ملی یعنی زبان فارسی را برای درج موضوع‌های کتاب‌های لاتین انتخاب نکرده‌اند و ۲۲ نفر (۵۷/۹ درصد) زبان انگلیسی را انتخاب کرده‌اند و ۶ نفر (۱۵/۸ درصد) ترکیب زبان فارسی و انگلیسی را برای درج موضوع‌ها انتخاب کرده‌اند. با توجه به آمار به دست آمده بهتر است کتابخانه ملی در مورد زبان درج موضوع‌های کتاب‌های لاتین تصمیماتی را اتخاذ کند.

در جدول ۹، ۲۳ نفر (۶۰/۵ درصد) زبان خود کتاب را پیشنهاد کرده‌اند و ۴ نفر (۱۰/۵ درصد) زبان خود کتاب و آوانویسی عنوان به فارسی را انتخاب کرده‌اند، از آنجا که روش کنونی کتابخانه ملی برای درج عنوان کتاب‌های لاتین در پیشینه کتابشناختی

وابسته دانست که نیاز به برگزاری کلاس‌های توجیهی در این زمینه از سوی کتابخانه ملی را بسیار ضروری می‌سازد.

همان‌طور که در تجزیه و تحلیل داده‌ها مشخص شده است روش، باید دستخوش تغییرات و جرح و تعديل‌هایی شود.

- پیشنهادهای برخاسته از پژوهش**
- بر اساس نتایج به دست آمده از پژوهش حاضر موارد زیر پیشنهاد می‌گردد:
- کتابخانه ملی به عنوان متصدی کتابشناسی ملی، باید نسبت به اطلاع‌رسانی و اشاعه روشی که برای فهرستنويسي کتاب‌های لاتین خود بر می‌گزیند، اقدام کند، تا در صورت تحقق در شبکه کتابخانه‌های کشور مشکلی برای تبادل اطلاعات کتابشناختی کتاب‌های لاتین به وجود نیاید و فهرستنويسي کتاب‌های لاتین دارای نظم و انسجام باشد.
 - کتابخانه ملی برای اطلاع‌رسانی و همچنین تعمیم این روش نسبت به برگزاری کلاس‌های توجیهی و چاپ و انتشار جزوها و بروشورهایی درباره این روش فهرستنويسي اقدام نماید.

- پیشنهادهایی برای پژوهش‌های آینده**
- پیشنهادهایی برای پژوهش‌های آتی ارائه می‌شود که مهم‌ترین آنها به شرح زیر است:
- بررسی میزان رضایت مراجعان کتابخانه ملی از پیشنهادهای کتابشناختی کتاب‌های لاتین، مطالعه تطبیقی شیوه درج اطلاعات کتابشناختی کتاب‌های غیرزبان ملی در کتابشناسی‌های کشورهایی که زبان آنها لاتین نیست، و
 - بررسی نگرش مدیران نسبت به تغییر روش فهرستنويسي کتاب‌های لاتین و تطابق آن با روش فهرستنويسي کتابخانه ملی.

نتایج

با بررسی یافته‌های پژوهش حاضر به روشنی می‌توان دریافت که به رغم استفاده فراوان از کتابشناسی ملی ایران به عنوان الگوی فهرستنويسي، شواهد فراوانی مبتنی بر کاربرد و استقبال از روش کنونی فهرستنويسي کتاب‌های لاتین کتابخانه ملی که در نهایت در کتابشناسی ملی درج می‌شود در بین جامعه آماری دیده نمی‌شود. پرسش این است که چرا این روش که برای رفع نیازهای اطلاعاتی مراجعه‌کنندگان و نیز انجام نوعی فهرستنويسي مطلوب از ویژگی‌های مشتی برخوردار است چندان مورد استفاده قرار نمی‌گیرد. دلیل اصلی این امر را در تعداد کم کتاب‌های لاتین در این کتابخانه‌ها و یا در اطلاع‌رسانی نامناسب آن از سوی کتابخانه ملی به سایر کتابخانه‌ها باید جست‌جو کرد. از سویی جامعه آماری این پژوهش از تخصص و تجربه کافی در زمینه فهرستنويسي برخوردار بودند، ولی از سوی دیگر از این روش استفاده نمی‌کردند و در عین حال خواهان راهنمایی از سوی کتابخانه ملی و گذراندن دوره‌های آموزشی مرتبط به آن بودند. این شرایط همه ناشی از ناآشنایی آنان با این روش فهرستنويسي است که از اطلاع‌رسانی نامناسب آن از سوی کتابخانه ملی به سایر کتابخانه‌ها ناشی می‌شود. پاسخ‌های پراکنده فهرستنويسان به پرسش‌های مربوط به تعديل روش کنونی را نیز می‌توان به ناآشنا بودن آنها با این روش

منابع

1. حداد، زهرا. «بررسی میزان رضایت استفاده کنندگان از بانک اطلاعات کتابشناسی ملی جمهوری اسلامی ایران در سال‌های ۱۳۷۸-۱۳۷۷». *فصلنامه کتاب*، دوره دوازدهم، ۱ (بهار ۱۳۸۰): ۹۰-۱۰۰.
 2. سلطانی، پوری. *دستنامه قواعد فهرستنويسي* کتابهای لاتین به فارسي. تهران: سازمان اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ايران، ۱۳۸۳.
 3. همو. «کتابشناسی ملی ایران». *دایرةالمعارف کتابداری و اطلاع‌رسانی*، ج ۲، ص ۱۵۶۳-۱۵۶۶.
 4. «شیوه نوین فهرستنويسي در کتابشناسی ایران‌شناسی و اسلام‌شناسی». *کتاب ماه کليات*، دوره دوازدهم، ۵ (۱۳۸۸): ۲۶-۳۱.
 5. صمیعی، میترا. «کتابشناسی‌های ملی». *دایرةالمعارف کتابداری و اطلاع‌رسانی*، ج ۲، ص ۱۵۶۶-۱۵۶۸.
 6. کتابشناسی ایران‌شناسی و اسلام‌شناسی. به کوشش شهدۀ سلطانی ... [و دیگران]. تهران: بنیاد ایران‌شناسی، سازمان اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران، ۱۳۸۶.
 7. «کتابشناسی ایران‌شناسی و اسلام‌شناسی در بوته نقد». *کتاب ماه کليات*، دوره دوازدهم، ۵ (۱۳۸۸): ۱۴-۲۵.
 8. *کتاب کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران*. تهران: تماشاگران: مؤسسه فرهنگی - هنری عصر توسعه دانش، ۱۳۸۳.
 9. لاین، موریس بی. «کتابخانه‌های ملی». ترجمه میترا صمیعی. *دایرةالمعارف کتابداری و اطلاع‌رسانی*، ج ۲، ص ۱۵۲۵-۱۵۳۱.
 10. مرادی، نورالله. «کتابخانه ملی ایران». *دایرةالمعارف کتابداری و اطلاع‌رسانی*، ج ۲، ص ۱۳۹۲-۱۳۹۹.
 11. Al-Nahari, Abdulaziz Muhammed. *The role of national libraries in developing countries: With special reference to Saudi Arabia*. London: Mansell Publishing Limited, 1984.
- تاریخ تأیید: ۱۳۸۸/۸/۲۴